

Maar eigenaardig is het, dat een exemplaar in mijn bezit, gevangen op een heideveld bij Hengelo (O), (zie Verslag 54ste wintervergadering 1921 te Leiden, blz. XI), niet identisch is aan ons Limburgsche ras, doch geheel beantwoordt aan de N.-Duitsche exemplaren, van welke ik ook één exemplaar in mijne verzameling heb, ter vergelijking met voornoemd ex. uit Twente, dat het eerste, en tot nog toe eenig exemplaar is van het N.-Duitsche locale ras in Nederland gevangen.

Overveen.

G. A. BENTINCK.

Rupsenbeschrijvingen VIII.

8. *Hypena rostralis* L.

Deze vlinder, die tot de gewone in ons land behoort, komt ook in mijne omgeving veelvuldig voor. De imago overwintert en doet dit niet zelden binnenshuis. De rups vind ik hier geregeld op hop; verscheidene schrijvers vermelden ook geen ander voedsel. Bovendien wordt echter door sommigen „brandnetel” en „tabak” als zoodanig opgegeven. Zeer kenmerkend voor deze rups, die onregelmatige gaten in de bladeren eet, is, dat zij zich bij verontrusting laat vallen en dan razend snel spartelt „als een visch op het droge”.

Volwassen rups. Helder lichtgroene rups met twee witte langlijnen op den rug; 14 pooten, daar die op ring 6 ontbreken. Lengte 2 cm.

Nadere omschrijving. Kop en romp helder lichtgroen, in de geledingen geelachtig. Twee witte langlijnen op den rug, op eenigen afstand van het donkergroen doorschijnende ruggevat. Het geheele lichaam, ook de kop, is bezet met zwarte stipjes, op elk waarvan een licht gekleurd, ietwat bruinachtig haar staat; op de laatste ringen staan de langste haren. De stippen zijn de gewone „wratten”, verspreid staande op den kop, in twee dwarsrijen op ring 1, in ééne dwarsrij op elk der ringen 2 en 3. Op de abdominale ringen 4 tot en met 12 staan er o.a. vier in eene trapeesvormige figuur tusschen de twee witte langlijnen; daaronder aan elken kant nog vier tot aan de pooten en verderop nog eenige. Op ring 13 staan zij weder verspreid. Er

schijnen nog sporen van eene tweede witte langslijn te zijn, op de hoogte der stigmata; ik veronderstel echter, dat hierbij doorschemerende tracheeën in 't spel zijn.

Als de rups volwassen is, wordt de kleur eenigszins roodachtig, vooral in de geledingen.

Mijne rupsen trof ik gewoonlijk aan in het laatst van Juli; zij waren dan nagenoeg volwassen. Verpopping in een ijl spinsel volgde spoedig en de vlinders kwamen uit in de tweede helft van Augustus. Eene tweede generatie heb ik niet waargenomen. Schovenhorst, Putten (G.), Oct. 1923. J. TH. OUDEMANS.

Acarologische Aanteekeningen LXXIV.

De nuchaalhaartjes der *Tyroglyphidae* (sensu lato).

Bij *Tyroglyphidae*, sensu lato, bevinden zich aan de zijden van het propodosoma, tegenover de trochanteres I, of iets meer naar voren, een paar haartjes, die ik nuchaalhaartjes noemde. Deze zijn soms uiterst klein en glad; dan staan zij dicht bij de trochanteres I; soms zijn zij langer, dikker, behaard en mediaad gebogen; dan staan zij ver naar voren, ter zijde van het gnathosoma.

Deze nuchaalhaartjes zijn goede kenmerken voor groepen (subgenera, genera), zooals wij hieronder, bij de behandeling van het genus *Tyroglyphus* zien zullen.

Bij eenige genera ontbreken zij: *Carpoglyphus* ROBIN 1860, *Sennertia* OUDMS. 1905, *Labidophorus* KRAM. 1877, *Dermacarus* HALLER 1878, *Canestrinia* BERL. 1881, *Coleopterophagus* BERL. 1882, *Photia* OUDMS. 1905, *Anoetus* DUJ. 1842 en de *Listrophoridae*. Wij moeten in het vervolg meer op die nuchaalhaartjes letten, dan tot dusver geschiedde.

Gen. *Tyróglyphus* Latr. 1795. Type *Acarus farinae* L. 1758. Zie Arch. Nat. v. 79, 1913, A 10, p. 51-61. Dit genus kan in enkele subgenera verdeeld worden.

1. Type-groep of *farinae*-groep OUDMS. 1917 in Ent. Ber. v. 4, p. 346. Subgenus *Tyróglyphus* LATR. 1795, type *farinae* (syn. *Aleurobius* CAN. 1888, type *farinae*). — Diagnose: Propodosoma met dwarsrij van 4 pl.m. even lange haren; nuchaalhaartjes dorsaal, bij de trochanteres I, klein, glad; hysterosoma met korte haartjes; 4 langere achterrandharen. Hiertoe ook *paradoxa* OUDMS. 1903, *farris* OUDMS.